

Εὐθύς λοιπὸν μὲ πιάνει,
 Τὰ χεῖλη μου βυζάνει,
 Κρατεῖ τὴν πληρωμὴν του,
 Μὲ κάμνει ποιητὴν του.

υυυυυυ

11. Τ' ἀποφάσισα.

Ὅπισω.

— Τί θὰ κάμης;

— Θ' ἀγαπήσω.

— Καλὲ δὰ! ὅς τὸν νοῦνσου ἔλα·

Κ' ἡ ἀγάπ' εἶν' τάχα τρέλα;

— Καλὲ στάσου·

Καλὲ ἄνθρωπε! στοχάσου.

— Ἐστοχάσθηκα, καὶ κρίνω

Εἰς τὸν ἔρωτα νὰ κλίνω.

— Ἀμ' ἡ Μοῦσες;

— Καλὰ λέγεις.

— Εἶδες τὸ λοιπὸν, πῶς φταίγεις;

— Κᾶν τε φταίω, κᾶν τε σφάλλω,

Τὸν σκοπὸν δὲν μεταβάλλω.

— Ἐντροπή σου!

— Τί ἔντροπή μου;

Ἐτζε θελ' ἡ ὄρεξή μου :